

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményin-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Darázsfaszek.

Pécs, 1901. március 6.

Hogy a képviselői mandátum hasznosítása, a törvényhozói befolyás árubocsátása milyen veszedelmes arányokban elharapózott rákfénjét képezi parlamentünknek, arról kézzelfogható tanubizonyítást tesz az a kétségbeesett tusakodás, a mely az összeférhetlenségi törvény revíziója fölött képviselői körökben, a kulisszák mögött, a Ház folyosóin dühöng.

Mint a megbolygatott darázsfaszek fullánkös lakói zajognak, rajzanak és fenyegetik szurásaikkal azokat, akik az édes lépet, a melyből eddig dusan lakmározhattak, el akarják távolítani onnan, ahol csak a hazáért, a közjóért való önzetlen munkálkodásnak van helye.

Összeférhetlenségi törvényünk volt eddig is és ültek elegen a parlamentben olyanok, akik ezzel a létező összeférhetlenségi törvényvel világos összeütközésbe kerültek; mégis az ítélkezésre hivatott bizottság egyetlen esetben sem konstatait összeférhetlenséget. Hogyan volt ez lehetséges, miután ennek a bizottságnak a tagjai bírói esküt tettek, hogy minden mellétekintet nélkül, tisztán a törvény és igazság alapján fognak ítélkezni?

Nos hát ennek más oka nem volt,

mint hogy az összeférhetlenségi bizottság tagjainak nem volt meg az az erkölcsi bátorságuk, hogy belenyuljanak a darázsfaszekbe s csak egyetlenegy inkompatibilis daráznak is kirántsák a fullánkját. Ők ismerték a helyzetet s tudták, hogy mennyien és a képviselőháznak milyen befolyásos tagjai űznek olyan „közgazdasági tevékenységet“, a mely a törvény szerint meg nem fér a képviselői állással. Óvakodtak tehát egyetlen esetben is konstataitni az összeférhetlenséget, nehogy ez precedensül szolgáljon a többi hatalmas inkompatibilis közgazda üldözésére.

Legjobb összeférhetlenségi törvény minden egyes törvényhozónak saját élő lelkiismerete, a mely megsugja neki, hogy mi összeférhetetlen a törvényhozói állás függetlenségével és tisztességével. Ha ez az élő lelkiismeret el nem szunnyadt volna képviselőink legtöbbszörében, nem is lett volna szükség az összeférhetlenségi törvény revíziójára; mert ha akadtak volna is egyesek, akikben az anyagi haszon elnyomta a törvényhozói lelkiismeret érzékenykedő szavát, ezek csak kivételek és a nagy többség élő lelkiismerete által kioldozhatók lettek volna abból a szentélyből, hol csak azoknak van helyük, akik ott nem egyéni boldogulásuk feltételeit keresik, hanem az egész nemzet jogait védel-

mezni, boldogulását előmozdítani kötelességük.

De hát a törvény megvolt, alkalmazást azonban soha sem talált s mivel ennek tudata mind merészebbekké tette azokat, akik önhasznukért keresték a képviselői mandátumot, a törvényhozás terme valóságos börzei zsibvásárrá változott s ez szülte meg azt az erkölcsi ellenhatást, a melynek nyomása alatt a kormánynak el kellett rá szánnia magát, hogy az összeférhetlenséget oly módon szabályozza, a mely a gyakorlatban is alkalmazást találjon.

Teljesen osztjuk tehát azok nézetét, akik a revíziónál a főszólyt nem az összeférhetlenségi esetek anyagi szabályozására, hanem az egyes esetek fölött ítélkezni hivatott bírói forum kijelölésére és a bírói eljárás alaki meghatározására helyezik. Mert hasztalan minden anyagi jogszabály a törvényben, ha az a bírói forum, a melytől azok alkalmazása függ, bármilyen okokból is nem tudja, nem akarja vagy nem meri alkalmazni az eléje terjesztett esetekben. Szomorúan igazolta ezt az összeférhetlenségi bizottság eddigi eljárása.

Szükséges az anyagi szabályoknak lehető szabatos, kétséget nem tűrő meghatározása is; a fő mégis az ítélni hivatott bíróságnak olyatén szervezése, amely biztosítja azt, hogy az anyagi jogszabály

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Don Juan meghalt.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Horkai Elemér.

... Bocsánat Madame, tévedni méltóztatik. Nem a hölgyek imádvá rettegett szerelmi kalandorjáról beszélek, kinek nevéhez az ezerhárom asszony kéjesen borzalmas legendája fűződik. Nem ő róla szól az ének.

... Szegény *Don Miguel Manara Vincentelo de Lecca!* Ó, mióta a borzalmas részletekben gazdag legenda szerint elcsábította a maga ezerhárom asszonyát, kiket tán, mint Párisnak Helenát, mind neki szánta Vénus, a szerelem szeszélyes istennője, *megtért*. Mikor aztán meghalt, végakaratilag a templom küszöbe alá temettette magát, hogy még a jövő századok is tapossák bűnös testét, és ezt iratta sírjára: *«aqui yace el peor hombre del mundo»*, vagyis *«itt fekszik a világ legbűnösebb embere»*. És most lábbal tapossák porait ama fiatal, tüzesszemű szenvedélyes donnák, kiknek nagyanyai, örülden lángoló szerelmi tüzzel borultak Don Juan férfias keblére.

Node hát nem ő róla van szó. Az én Don Juanom nem egyéb, mint egy aranyos himes szárnyu pillangó, olyan csapongó jókedvű lepke, mely virág illatból táplálkozik s

naptényben fürdik, gondtalanul boldogan... Isten tudja miért jutott eszembe a pillangóról Don Juan? Talán azért, mert egy bölcs szerint állatoktól származván, oly sok vonás egyforma bennünk az állatvilág valamely tagjával, vagy tán mert a költészetben rejelő fantasztikus perszoniifikáció révén, az áhatatlanság szimbolumaként elfogadott pillangó emlékeztet leginkább az elcsábított ezerhárom asszony misztikus, vérbefürdött legendájának hőisére? Különben elmondom Kegyednek Madame a pillangó Don Juan regéjét... Kérem hallgassa meg figyelemmel, mint én hallgattam, tán megtalálja kegyed is benne a bölcs mélységes filozófiáját, vagy a költészet fantasztikus perszoniifikációjának igazságát.

I.

Együtt voltunk mindannyian a Molnárék keresztiesi kuriájának télkertjében. Mesésen fényes, kábitóan illatos késő-tavaszi est volt, melyen azonban a télkert káprázatos pompájú virágai között, szinte azt hibettük volna, hogy Olaszország azurkék ege teríti fölénk bárány felhőktől fehércepsipkés köpenyét.

A holdvilág sugarai, egy kévébe sodorva mint valami vértelen kísérteties kar nyultak végig az almos tájon, melynek fenséges esti csendjébe távolról szerelmesen sikoltott bele a pásztorfurulya mélabus, panaszos hangja, azokkal a bánatos, szinte zokogó kadenciákkal, melyek a zene nyelvén leginkább fejezik ki az elmúlt boldogság halálát a jövő feltámadás reménye nélkül.

Az asszonyok, kiknek arcát misztikus fátyollal vonta be az a télkert ablakain szeliden benyuló vértelen kar, elmerengve, ernyedten dőltek hátra kertiszékeikben s valami megfoghatatlan láztól pihegő kebelük, kéjesen szívták be a sok virág bódító ezerillatát.

Mint a templom ajtatos *«ave Mária»*-jába a harsány kürtszó, oly éles disonanciával hatott hirtelen e varázslatos csendben egy fehérruhás fiatal leánya örömteli kiáltása.

Az asszonyok szinte megremegve ijedtek fel.

Béldy Laci huga, a kis Csatháry Eta, ki tizenhatesztendős babalelkével szinte félt abban a mesés csendben, kutatva nézett körül a télkert virágai között, hirtelen kitörő gyermekes örömmel kiáltott fel:

— Nini egy lilium! Imádom a liliumokat!

Az első pillanatban nem kapott senkitől sem választ, mert az ábrándozó, természetimádó asszonyok csak lassan ébredtek fel almukból, csupán Ivan, a halavány, fiatal író fordult irónikus mosollyal a kis leány felé.

— S nem mondaná el nekünk is Eta Nagysád, hogy mi imádni valót talál a liliumon?

Eta az első pillanatra megdöbbenve nézett Ivánra, de aztán örvendve, hogy végre szóba áll vele valaki, gyermekes lelkesedéssel mondta:

— Most, hogy ily közvetlenül kérdik tőlem, nem tudom igaz okát adni rajongásomnak, de érzem, ha tőlem fűgve, a rózsa he-

a törvénykönyvbe eltemetett holt betű ne maradjon.

A fésztköben megzavart darazsak fullánkjaikat ezért főleg a gyakorlati alkalmazás megváltoztatása ellen irányítják. Nekik persze legjobb lenne, ha megmaradnának az eddigi bíraskodás szabályai, mert ezek ki vannak már próbálva abban a tekintetben, hogy legyenek bár a törvényben a legkegyetlenebb anyagi szabályok, azért soha senkinek a haja szála sem görbülne meg, aki azokkal ellentétbe jut.

Annyit vétkeztek azonban már ezen a téren, hogy hiunak mutatkozik minden reménység, a mely az eddigi eljárás főtartásához ragaszkodik. Választaniok kell tehát a fölmerült tervek közül azt, a mely inkább nyújt kilátást arra, hogy azzal legalább nem mindig és feltétlenül érvényesül az anyagi jogszabály.

A mikor a törvényhozás a képviselőválasztások fölötti bíraskodás jogát egy független bíróságra ruházta, ennek csak logikus folyományát képezné az, hogy az összeférhetlenségi esetek fölött is ugyanaz a független bíróság ítélkeznék; mert hiszen az összeférhetlenségi állások kiküszöbölése is csak azt az intenciót szolgálja, a mely a választások tisztaságát igényli.

Ennek az intenciónak az érvényesülése pedig csak úgy lehetséges, ha a törvényhozói függetlenség biztosítására alkotott törvény kezeléséből minden politikai érdeket eleve kizárunk. Ezt pedig csak úgy érjük el, ha azt olyan bíróságra bizzuk, a mely politikai tekintetek által semmiféle irányban kötve nincs. Belátja ezt a képviselők igen nagy kontingense s azért az összeférhetlenség fölötti bíraskodást is a kuriára akarja bizni; de a zavarosban halászni kívánók a képviselőház megalázását látják ebben s a bíraskodást maguknak akarják megtartani.

lyett a liliomot tennem meg királynővé. Olyan büszke, olyan előkelő ez a virág, a maga fenégesen ártatlan fehérségében.

Iván sajtóságos, komoly tekintettel nézett az előtte álló, a lelkesedés hevéből kipirult arcú leánykára, aztán elgondolkozva mondta:

— Igaza van Eta nagysád. A liliom előkelő virág, szinte arisztokratikusnak mondhatnók, mert hiszen ehhez meg van minden kelléke. Érintetlenségének büszke öntudatában, belemerevedett előkelő hidegségébe, megrendíthetetlen szirmai szembeötölően fejezik ki az arisztokrácia ama kegyetlenségét, mely nem engedi meg, hogy leszálljon bibor piedestáljáról, hogy örüljön a játszi napsugárnak, a derült égnek, mert hiszen a napnak egyetlen tüzes csókja foltot hagyhatna azon a virágon s bármennyire vágyódik is a liliom az éltető meleg után, bármennyire eped a nap heves csókjáért, le kell csuknia kelyhét, mert különben csorba esik szirmai fehérségén, mi egyetlen szép e virág arisztokratikus hidegsége mellett.

Halálos komolyan mondta ezeket Iván. Aztán könnyedén tette hozzá: Én különben gyűlölöm ezt a virágot, mint gyűlölni szokás azt, kit az ember szeretett.

A kis leány e komoly hang hallatára naiv sajnálkozással kérdezte:

— Gyűlöli? És vajjon miért?

A fiatal író elmerengve nézett maga elé,

Pedig hát kétséget nem szenved, hogy a képviselőház függetlenségét sokkal inkább megóvja az, ha az érdekhajászó képviselőket egy független bíróság onnan kizárja, mintha az érdekelt képviselőház maga fogadja azokat hön érző keblére.

* Városi rendkívüli közgyűlés.

Miként tegnap megirtuk, Pécs szab. kir. város köztörvényhatósági bizottsága március hó 8-án pénteken, délelőtt 9 órakor, rendkívüli közgyűlést tart, a melynek tárgysorozata a következő:

1) Belügyminiszteri rendelet a városi pénztár fizetőképességének biztosítására létesítendő *tartalékalap* tárgyában közgyűlésileg megállapított szabályrendelet megfelelő módosítása iránt.

2. A kir. *posta- és távirda* igazgatósági palota részére szükséges teleknek kijelölése és átengedése tárgyában a tanács előterjesztése.

3. Tanácsi előterjesztés, hogy a városok fogyasztási-adó természetű jövedelmeinek ideiglenes rendezéséről szóló *törvény érvényének meghosszabbítását* célzó törvényjavaslat ellen a belügyminiszteriumhoz és az országgyűlés képviselőházához felirat intéztessék és a törvényhatóságok hasonszellemű felirat intézése iránt megkerestessenek.

4. *Stern Ede* szállásbiztos nyugdíjaztatása iránti kérelme.

Hirek.

Pécs, 1901. március 6.

A „puhaszáju.”

Együtt jártunk a Veteránba egy szeretve tisztelt barátommal, kinek tisztességes nevét nem akarom elárulni, — mi csak „puhaszáju” néven szólítottuk. Hogy e megszólítás méltán ráillett, az természettani tény, mivelhogy keményszájú ember nem létezik a világon.

mintha gondolatai messze járnának a holdvilágfényes téliekerttől:

— Láska Etuska — mondta aztán vonatottan — a minthogy maga nem tudta megmondani valódi okát a lilioméért való őszinte rajongásának, úgy én nem tudom megmondani gyűlöletem okát e hideg, szenttelen virág iránt. Hanem tudja mit — tette hozzá melancholikusan — majd elmondok magának egy históriát, tán abból jobban megérti azt, mit én nem tudok magának megmagyarázni.

Szeretreméltó háziasszonyunk, a fess Molnárné, ki eddig a többi asszonyokkal összebujva hallgatta a párbeszédet, Iván mellé simult s hízkelő hangon kérdezte:

— Szabad nekünk is meghallgatnunk azt a liliomos históriát?

— Ha nem untatja nagyságos asszonyukat?!

Néhány perc mulva körülültük a téliekert asztalát s mire elcsendesedett az asszonyok álomszerű, halk ruhasuttogása, Iván melodikus, lágy hangon kezdte el a liliom történetét.

II.

... Ábrándos, fantasztikus fiu voltam még akkor, telve rajongással és természet-imádattal. Emlékszem, az volt legnagyobb élvezetem, ha vázlatkönyvemmel a hónom alatt bebarangolhattam a vidéket. Egy ilyen festőkirándulásom alatt valami ezer virágtól pompázó óriási parkba tévedtem, melynek tarka virággyain a lenyugvó nap utolsó sugaraiban sajtóságos fürgeséggel kergetődtek a tarka

De az én említett barátom puhaszájúsága mellett még a következő igaz történet is bizonyít.

A Veteránban gyönyörű a korcsmárosné lánya. Két teli orcája kicsattanó rózsza, a termete hajló liliomszál s a kire rámosolyog azzal a két tüzes bogárszemével, rögtön elfelejti életének és borának minden savanyúságát. Nem csoda tehát, ha az én barátom rajta felejtette a szemét, elvesztette az eszét és hogy havi harminc forintját a legutolsó garasig odahordta elkölteni.

Gyakran látogattam magam is e korcsmát, lévén ott jó — bufelejtő.

A minap, hogy belépek, egy mély akkordu szomorú dal: »Nézlek, nézlek, de hiába nézlek!« ütötte meg füleimet. A sűrű füstkarikák áthathatlan ködébe nem láthattam mindjárt a kesergő búrt, de a hang felé törtettem és ott láttam az én puhaszáju barátomat rettentően kipirult arccal és kitágult szemekkel, egy literes üveg mellett, melynek tartalmát már javarészből magába szivta. Melléje telepedtem.

— Mi lett? — kérdeztem résztvevőn.

Barátom mellére csüggesztette a fejét és hallgatott.

— Szerelmes vagy ugy-e a Lujzácskába?

Az utolsó szóra arcába szökött a vér, a szemei felvillantak és ajkait kihegyesítve, felém sugta:

— Igen! És nagy sóhajtások közepette folytatta:

— Te ugy-e nem érted ezt? Nem tudod mi az szeretni, imádni egy lényt, ki pillantásaival belopja magát a szivünkbe kitörülhetetlenül, örökre, de kiből mégis rejtőzik valami megnevezhetetlen erő, mely nem engedi a közeledést.

Kis idő mulva folytatta:

— De ma mégis megtöröm azt az erőt, miként a búrok megtörték az angolok haderejét és még ma feljutok a spionskopra...

— Lesz bátorságod?

— Fogadjunk öt liter borba, hogy lesz!

— Áll a fogadás!

Elhallgattunk. Én egy másik asztalhoz huzódtam.

Lujzácska, a korcsmárosné lánya ügyes mozdulatokkal szolgálta ki a vendégeket. Az én barátomat messziről észrevehető remegés fogta el, de nagysokára mégis bátorságot vett magának.

pillangók s időközönként csókszomjas ajkakkal szívták magukba a virágok mézét.

Az volt gyermekes vágyam, hogy egyszer a nappali káprázattól ernyedő természetet az esthajnal fényében lepjem meg, midőn a természet nem tartva a leselkedő emberi szemektől, pazarabban bánik a maga szépségeivel.

Végig dőltem a buja pázsiton s elnéztem a lepkék játszi csókolódzását s szinte hallani véltem a virágok illatos, szerelmes kacaját.

De sajtóságos! Mig a többi színes pillangó a maga állhatatlanságával virágról virágra szállt, egy közülök, egy nagy, arany-szárnyu pillangó, lassu, félénk, szinte alázatos szárnycsattogással közeledett a park egyetlen lilioma felé, mely azonban, midőn a pillangó felé nyújtotta remegő csápjait, hirtelen, büszkén csukta össze kelyhét...

... A leáldozó nap utolsó, vörhenyes sugarai, mint valami hóborított szikláról buktak bele a bárányfelhős égről, le a semmiség feneketlen tengerébe s e pillanatban hirtelen subogó szellő támadt, melynek elmúltával tisztán hallottam a lepkék szerelmes susogását, a virágok ideges, pajzán kacaját, melybe oly gyászosan hangzott bele, annak a himes szárnyu pillangónak esdeklő szava.

Valami csodálatosan ernyedő, szinte halálosan fáradt szárnycsattogással közeledett ismét a liliom felé, mely azonban büszkén, dacosan csukta össze kelyhét.

... — Miért gyötörsz?! — kérdezte kétségbeesetten a pillangó — hiszen tudod,

— Lujza kisasszony kérem! — szolt a leglágabb hangján.

Lujza kisasszony egy lebbenéssel ott termett előtte.

— Parancsol? . . .

— Szeretnék valamit mondani magácskának.

— Valami szépet?

— Igen, szépet. Nagyon sóhajtván kezdte:

— Tudja kedves kisasszony, a búrok most, ilyen rossz, csunya időben . . .

— . . . Nagyon fáznak. Tudom.

— I . . . igen. És mikor egészen beesteledik, akkor . . .

— Hazamennek vacsorálni . . . nemde?

Különben talán ön is parancsol?

— Nem . . . izé . . .

A rezignáció legnagyobb fokát érte el az én barátom; zavarát még inkább fokozta, hogy az összes vendégek feléje néztek.

— De kérem, parancsoljon már, mert a többi vendégeket is ki kell szolgálnom.

— Hja, — igen. — Hát tudja kérem én . . .

— Éhes, ugyebár? Vallja csak be.

Barátom homlokáról ökölnagyságu verejtékek hullottak.

— Igen, éhes vagyok . . . dadogta.

— Talán egy kis pörköltet?

— Kérek szépen, igen — de sok nokkedlival.

A leány nevetve szolt ki a konyhába:

— Egy kis pörköltet, sok nokkedlival, mert P. ur nagyon szereti!

Plagiatör.

A kicserélt szerelmes.

Regénybe illő dolog történt a napokban egyik közeli községben, a hol élénk kacagással tárgyalják a furlangos módon előkészített esetet.

Egy ottani özvegyasszonynak van egy 18 éves szép leánya, a kinek állandó udvarlója egy irnok volt.

A fiatalok szerették egymást s az irnok meg is kérte a szép leány kezét, a ki szívesen lett volna az irnok felesége. A gondos anya azonban nem látta biztosítottak leánya jövőjét az irnok mellett, ennél fogva megtagadta attól a leánya kezét. Hiába való volt

hogy egyetlen, leheletszerű csókodért örömet adom életemet. Ne hagyj meghalnom e csók nélkül, hiszen a szerelem biján, még a halál is borzalmas . . . S újra nehézkesen, remegve repült a hófehér virág felé, mely most kacéran hajolt meg a fölötté elfúvó lágyszellő előtt, aztán büszkén sziszegte:

— Miért vágyódom éppen az én kelyhemre? Hiszen van itt virág elég, mely örömmel veszi csókjaidat, szerelmedet, melynek én sohasem fogom szirmaim érintetlen fehérségét feláldozni!

— Hogy miért vágyódom a te kelyhed csókja után? Mert meguntam már a többi virág kéjes ledér csókját, mert érzem, hogy az én szerelmem tisztább, magasztosabb, mint a többi pillangóé s mert tudom, hogy hófehér kelyhed egyetlen csókja edesebb a maga szüzi tisztaságában, mint az egész park virágjainak csókja együttvéve . . . S ha te nem hallgatsz meg, ha nem lesznek képesek eszékléseim megtörni közönyödöt, úgy tudom, érzem, meghalok!

Mint valami kacér asszony, lágyan olvatagon hajolt a hófehér liliom szára ekkor a pillangó felé, mintha a remegő lepke szerelmi bánata meglágyította volna azt a hideg virágot, de mikor a kehelyből kiáradó lágyszellőtől ittasan, szinte tántorogva repült felé a himesszárnyú kis pillangó, hirtelen ezüstcsengésű kacajjal újra összecukta kelyhét a liliom s a kis szerelmes összecukott szárnyakkal bukott le a virág tövébe . . .

minden könyörgés. az anya hajthatatlan maradt.

A fiatal ember rávette a leányt, hogy szökjék meg vele. Egy légyotlon előadta a szökés tervét, részletesen megmagyarázta a leánynak, hogy másnap este minő ruhába öltözködve a kert alatt várjon rá. Ezt a párbeszédet, illetve a szökés tervét véletlenül kihallgatta az özvegy is. A furlangos mama rögtön készen volt a tervével.

Szolgálóját, a ki testalkatra nézve hasonlított az ő leányához, másnap este fölöltöztette a leány ruhájába s egy nagy télikendőbe jól beburkolta, miután előbb közölte vele a szökés tervét, rávette, hogy ő jelenjen meg a találkozáson. A szolgáló belement az alkuba, s a megállapított időben megjelent a kert alatt.

A szerelmes ilju nem sokat váratott magára, csakhamar megjelent kocsival, mire a leány is fölkapott és elhajtottak a szomszéd faluig, hol egy szegény asszony házában szálltak le. És boldog volt, hogy szerelmese most már az övé, lázas kézzel bontotta le a nagy kendőt. A megszegyenített fiatal ember futva menekült az előre elkészített fészekből s azóta nem is tért többé vissza.

Most mindentelé keresik a fiatal embert, a kiről azt hiszik, hogy öngyilkos lesz.

A lélekkufárnó.

A rendőrség egy idő óta nyomoz egy nő után, ki Otthilie néven szerepel.

Ez a nő a legundokabb foglalkozást, a lélekkufárságot űzi. Fiatal, tapasztalatlan leányokat csábít el fényes ígéretekkel s belevezeti őket a bűn örvényébe, hol nyomorultan pusztulnak el.

Az elegáns megjelenésű nőnek évi vasuti bérletjegye van s titkos ügynökei révén nagy vidéket behálózott gonosz mesterségével.

A vasuti kalauzoknak feltűnt már több ízben, hogy ez a nő gyakran utazik és rendszeren több hölgy társaságában. Rendszeren Dunántúl felől szállítja a portékát, de e mellett a sík Alföldről sem feledkezik meg. Százakra

Valahonnan messziről az estharangszó áhitatra ragadó szava hangzott felém s én kábultan nyitva fel szemeimet, mintegy nem tudva, ébren vagyok e, vagy álmodom még, tétován tekintettem szét, aztán hirtelen felugorva, a liliom felé közeledtem.

... Ott feküdt, néhány fűszállal betakarva, a szegény, himesszárnyú megtért kis Don Juan, melynek merev szárnyairól engesztelődve csókolta le a himport az esthajnal könnyeszerű harmatja . . .

III.

... Iván sóhajtván hallgatott el, aztán a még mindig ábrándozó Eta felé fordult:

— Lásza, Eta nagysád, azóta gyűlölöm én a liliomot.

Az asszonyok összenéztek, majd összesugtak, míg végre Molnárné valamennyi nevében mondá:

— Igazán, hálásak vagyunk a poétikus kis történetért, de lásza, mi még mindig nem értjük, hogy miért gyűlöli a liliomot?!

Iván sápadt arcán egy halvány mosoly futott végig.

— Nos hát azért, nagyságos asszonyaim — mondta — mert ebben a büszke, hideg virágban találtam fel a modern kor ártatlan asszonyainak szimbólumát, kik semhogy elveszítik szirmaik fehérségét, semhogy megtörjék a konvenció korlátait, ártatlanságukban inkább — gyilkolnak!

megy az olyan nők száma, kik a gonoszlelkű vámpír hálózába kerülve, sirtják összetört boldogságukat és átkozzák utált életüket.

A lélekkufász egyideig Temesvárott lakott, hol nyílt házzal bírt. De itt nem sokáig felytathatta bűnös üzleimeit, mert az ottani rendőrfőkapitány hamarosan leleplezte és üzletétől megvonta az engedélyt.

Most szintén ilyen üzlete van, de ez csak arra való, hogy leánykereskedési üzleimeit leplezze vele. Üzletvezetője egy volt kereskedősegéd, a ki azon a címen, hogy az árukat cserélgeti, folyton utazik és közvetíti az emberietlen vásárt.

A Rendőri Lapok a rendőrség figyelmét felhívta, hogy a nőt kísérelje figyelemmel és mielőbb tegye ártalmatlanná, mert ez egy vadlelkű lélekkufász.

A rendőrség most megfigyelés alatt tartja a lélekkufászt s hihető, hogy mielőbb megérdemelt helyére kerül cinkostársaival együtt.

Napirend 1901. március hó 7-én.

Naptár: csütörtök, márc. 7. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Párpesna. — Görög-kel. (febr. 22.) Jenő. — Zsidó: Adar 16. — Nap kél 6 óra 14 perckor; nyugszik 5 óra 37 perckor. — Hold kél 8 óra 9 perckor este; nyugszik 6 óra 34 perckor reggel.

Időjelzés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, éjjeli fagy és helyenként csapadék.

Az isr. nőegylet estélye 8 órakor a Vigadóban.

A vágóhid építését ellenőrző bizottság ülése a városházán d. e. 11 órakor.

Színház: »Viceadmirális«; operett.

— (A Pécsi Kath. Kör. bőjti felolvasó-estélye.) Jövő vasárnap (márc. 10.) d. u. 1/6-kor lesz a kath. kör bőjti második felolvasó-estélye a multkorighoz hasonló érdekes műsorral. *Egry* Béláné, hangversenyeinknek egyik legszivesebben látott szereplője, *Roboz* Istvánnak »Egy pillanat« c. költeményét fogja szavalni; *Csernits* Jenő joghallgató, kinek szép hanganyaga oly kellemes feltűnést keltett mindenfelé, egy remek műdalt fog énekelni; *Báter* János, tanítóképző-intézeti zenetanár, Chopinnak egy darabját fogja zongorán előadni; *Schults* Károly, német-mároki esperes-plebános, »Társadalmi életünk« címen felolvasást fog tartani. Legvonzóbb pontja az estélynek mindenesetre Braganak »Az anygatók éneke« c. szerzeménye lesz, melyet zongorás cselló-kisérettel *Ferencyné* Tibor Lóri fog énekelni.

— (Szigetváriak *Wlassics* miniszternél.) Szigetvár városa nemrégiben *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi minisztert a város iskolaügyeinek készségeg pártfogása folytán diszpolgárrá választotta. Tegnap adta át a diszpolgári oklevelet a miniszternek egy nagy deprecáció *Olay* Lajos országgyűlési képviselő vezetése alatt.

— (A telefon.) Az ország összes vidéki városaiban levő s a budapesti interurbán hálózatba bekapcsolt előfizetők névjegyzéke igazi kulturkép, melyből következtethetünk a vidéki városok viszonyaira. Abból ugyanis, hogy hány előfizetője van a telefonnak, látni lehet az illető város forgalmi életének nagyságát, a magasabb igényeket. A füzet szerint Arad városának 469, Egernek 64, Gyöngyösnek 57, Győr városnak 290, Hód-Mező-Vásárhelynek 56, Kassának 196, Kecskemétnek 120, Kolozsvárnak 460, Komáromnak 110, Miskolcnak 140, Nagy-Becskereknek 160, Nagy-Kanizsának 92, Nagy-Kikindának 59, Nagy-Várának 375, Pózonynak 450, Sopronnak 250, Szegednek 400,

Pécsnek 148 előfizetője van. Mi pécsiek tehát nagyon hátul állunk. Hol vagyunk azonban mi magyarok még Svédországtól, ahol a jobb szállodákban, előkelőbb házakban minden szobában bevezették a telefont és ahol egyedül Stockholmban, egy 320,000 lelket számláló városban 80,000 előfizetője van a telefontnak, Budapestnek 720,000 lakosával pedig csak hatezer.

— **(Lelkészválasztás.)** Megyénk Csarnóta községében az ev. ref. egyházközség vasárnap tartotta meg lelkészválasztását. Választási elnökök: Nagy Imre kőrösi lelkész és Pakuszi Gyula e. m. tanácsbíró voltak. A választás egyhangulag folyt le, minthogy csak egyetlen egy volt a pályázó: Baki Ferenc bisei s. lelkész.

— **(Bizottsági ülés.)** A vágóhid építését ellenőrző bizottság hoinap (csütörtökön) délelőtt 11 órakor Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos elnöklete alatt ülést tart a városházán a gazdasági tanács-teremben.

— **(Elhalasztott templomépítés.)** A villányiak már huzamosabb idő óta készülnek arra, hogy régi katolikus templomukat tekintélyes arányokban megnagyobbítsák s eme tervüket még a folyó év folyamán meg is akarták valósítani. A templomkibővítés céljaira a hívek sorában gyűjtést rendeztek, melyhez Frigyes főherceg maga négyezer koronával járult hozzá, mindazonáltal, hogy most elkészült a tizenkétezer koronát kitevő költségvetés, kevésnek bizonyult a gyűjtés eddigi eredménye s így a villányiak a templomépítést egy évre elhalasztották.

— **(A budai külvárosi állomásról.)** Az a szerencsétlen építmény, mely a város épületeinek sorában a »budaikülvárosi állomás« néven ismeretes, dacára a maga negyvenkilencezer forintos, eléggé tekintélyes árának, már régen belekerült a város mostoha gyermekeinek sorába, melyekkel senki sem törődik. Mert bizony a budai külvárosi állomásról bátran el lehet mondani, hogy gondozatlan. Dacára annak, hogy személyforgalma eléggé nagy, sőt vásáros időkben kétségtelenül nagyobb forgalmat csinál, mint a központi állomás, már a városba vezető utja is olyan, hogy a napokban dühöngött esős időjárásban menni a budai külvárosi állomáshoz, vagy onnan a városba, körülbelül olyan merész vállalkozás lett volna, mint a milyenre Bristol bevételkor csak Cromwelserege volt képes, melynek jókora része tudvalevőleg az óriási sárral borított hínárban lelte halálát. S ha az ilyen időjárásban aztán kellő halálmegvetéssel kiért az utas a budai külvárosi állomáshoz, akkor nincs egy helyecske, hol védelmet keressen az eső ellen, mert azt a »váróteremnek« csufolt, bolthajtásos üreget, rendesen egész sereg munkás ember foglalja el, kik kedélyesen elterpeszkedve, bagóznak, köpködnek, úgy hogy gyengébb gyomru ember inkább a pocsetává ásás veszélyének teszi ki magát, mintsem, hogy beszívja azt a pipadohányos, pálinkagőzös levegőt. De ezt, mint nálunk sok más is, nem látják meg, az Isten tudja miféle vakságban sinylődő illetékes körök, melyek alkalomadtán büszkén verdesik a mellüket, hogy Pécs városának két állomása van!

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettyei forrás vizálasáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége folyó hó 6-án reggel 14000 köbméter.

— **(A magán boritaladó egyezségek.)** A város regálebizottsága Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt folyó kilencedikén (szombaton) délután 3 órakor ülést tart a városháza polgármesteri helyiségében. Az ülés tárgya lesz a magán boritaladó egyezségek tárgyalása.

— **(Községi villanyvilágítás.)** Bartonitsek Antal, villányi malomtulajdonos a közelmúltban gőzmalmot rendezett be, mely alkalommal kétségtelenül megszívlelendő ajánlatot tett a községnek. Bartonitsek — ugyanis — gőzmalmának fölös hajtóerejét egy villany-motor üzemből tartására akarja felhasználni s ezzel aztán villanyvilágítással látni el a községet. Be is terjesztette már költségvetését, mely szerint a bevezetés költségeit ezernégy-száz koronában, a fogyasztási költséget pedig évi ezer koronában irányozta elő, mely előnyös feltételek mellett valószínű, hogy Villány község nemsokára a villamlámpák káprázatos fényében fog tündökölni.

— **(Zenésmise a jogászoknál.)** Mozgalom indult meg a pécsi püspöki jogliceum polgársága kebelében, hogy a nagybőjt elmúltával az egyik jogászmisén instrumentális misét adjanak elő, természetesen kisebb kaliberűt, a mi a jogászbanda létszámának s szervezétének megfelelően. Ezt az instrumentális misét is Cank Nep. János joghallgató tanítána be s ő is dirigálja az ez alkalomra összeállított énekkart és a jogászbandát. A megbeszélések most folynak s hihetőleg hamar nyélbe is fogják ütni az egészet s akkor megkezdik a tanulást, melynek mindenestre meglesz az óhajtott sikere s a mely zenésmise bizonyára ki fogja elégiteni a műkritikusokat s a zenésmise barátait egyaránt. Ha nem is fognak perfekt művészi dolgot nyújtani, el lehetünk rá készülve, hogy azt a szerényebb intenciójú zenei alkotást a szent helyhez méltóan fogják előadni.

— **(Pályázat.)** A kaposvári királyi törvényszéknél egy jegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvényok két hét alatt adandók be a kaposvári királyi törvényszék elnökéhez.

— **(A körösnyei vizek szabályozása)** tárgyában tegnap délelőtt Baranya-Sellyén vizügyi tárgyalást tartott Tormay Károly alispán elnöklete alatt egy bizottság, melyben Horváth István főszolgabíró, dr. Reek Dezső vármegyei tb. főjegyző, Szalay Dezső kulturfőmérnök, Ország Lajos a »Feketeviz Leccsapoló Társulat« igazgatója, Bodó Aladár dr. káptalani ügyész, Horváth István káptalani mérnök és a Bitó István-féle drávatoki uradalom, valamint több érdekeltség képviselői vettek részt. Tervbe vétetett a körösnyei vizek tisztogatása, melyeket aztán levezetnek a feketevizekbe s az érdekeltségek megállapítása után a »Feketeviz Leccsapoló Társulat« gondozására biznak.

— **(Lövöldöző hentes.)** Villányról kapjuk a következő hirt: Schnell Frigyes villányi hentes már huzamosabb idő óta Schäffer vendéglős házában tartott üzletet, melyet

azonban rossz anyagi viszonyai miatt be kellett zárnia, miután lakbért nem fizetett s így Schäffer tőle a bolt használati jogát megvonta. Ez annyira elkésérítette a tönkrement henteset, hogy a napokban revolverrel felfegyverkezve bement a Schäffer féle vendéglőbe s kétszer rálőtt az ott foglalatostkodó Schäfferre. A lövések szerencsére nem találtak, de a zajra befutott néhány ember az utcáról, kik lefegyverezték a lövöldöző henteset s átadták a hatóság embereinek.

— **(Kirendelés.)** A pénteki rendkívüli városi közgyűlésen fogják nyugdíjazni Stern Ede városi szállásbiztost. Az érdemes tisztviselő helyére a szállásbiztosi teendőket végzése végett a polgármester egyelőre Trixler Aladár rendőrbiztost rendelte ki.

— **(A bar.-sellyei országos vásár.)** Mint értesülünk, a baranya-sellyeiek f. hó 4-én és 5-én tartottak meg országos vásárjukat, melyet azonban az eső teljesen semmivé tett. Az állatvásárt, dacára az elég szép számu felhajtásnak, nem lehetett megtartani, nemkülönben elmaradt a kirakodó vásár is, melyet a résztvevők kénytelenek voltak másnap elhagyni.

— **(Tanácsbírák választása.)** A dunamelléki ref. egyházkerület legközelebbi közgyűlése a lelkészi tanácsbírói állásokra elrendelte a választást s a szavazatok felbontására Szász Károly püspök elnöklete alatt egy bizottságot küldött ki. Ez a bizottság a napokban tartotta ülését. A beadott 296 szavazat felbontása után kitűnt, hogy a szavazatok 39 egyén között annyira megoszlottak, hogy abszolút többséget senki sem nyert. Legtöbb szavazatot kapott Szócs Farkas budapesti teológiai tanár és Morvay Ferenc nagyvátyi lelkész, kik között a bizottság szűkebb körű választást rendelt el. Az új szavazatokat az esperesi hivatalokhoz április 24-ig kell beadni, az esperesek pedig május 10-ig kötelesek azokat a püspöki hivatalhoz betérjeszteni.

— **(Letartóztatott csavargók.)** Az éjjel rendőrségünk hat csavargót tartóztatott le, kik minden munka és állandó hely nélkül koldulva édegettek a városban. Egyik közülük tegnap este részeg állapotban a színházból jövő publikumnak állta el az útját és erőszakos könyöradomány kérésével egész botrányt okozott, mire rendőrség letartóztatta. Az elfogott csavargókat egyelőre lezárták s ha illetőségi helyüket kipuhatolják, haza fogják őket toloncolni.

— **(Új pénzügyőri órs.)** Mint értesülünk, a m. kir. pénzügyminiszter Villányon egy szemlést, egy fővigyázót és két vigyázóból álló pénzügyi órsót létesített, mely Villányon állomásozván, folyó évi július hó elsején kezdi meg működését.

— **(Egyházmegyei közgyűlés.)** A belső somogyi ev. ref. egyházmegye rendes tavaszi közgyűlését Csurgón tegnap tartotta meg. A gyűlés főtárgya az új esperesnek: Nagy Lajosnak hivatalba iktatása volt. Nagy működésétől sokat várnak az egyházmegyében, mely az utolsó tíz év alatt bizony sok közigazgatási nyomorusággal küzdött.

— **(Március tizenötödike.)** Cso-dálatos az a lelkesedés, melylyel a nemzet március tizenötödikének megünneplésére készül. — Az ország minden részében készül a nemzet emlékünnepe a nemzet minden hű fia, kicsiny és nagy, szegény és gazdag, méltó

kegyelettel megülni. Köz és magán épületekre kitűzik a nemzeti lobogót. A templomokban megszólal az ünnepi zsoltó; az iskolákban a hazaszeretet evangéliumát fogják hirdetni a nagyidők dicsőséges emlékének felújításával. Hála és elismerés azoknak, a kik a mult szent hagyományainak tiszteletére oktatják a jövő nemzedéket. Ne feledkezzünk meg soha a költő vigasztaló szavatairól: „... Lesz még egyszer ünnep a világon...”. Ezzel a biztató szóval készül a nemzet a nagy ünnepre március tizenötödikére, a melynek megünneplésére a somogy megyei *Karád* községben az iparos olvasókör is rendez nagyszabású lelkes örömműnetet. — *Herczeg Szöllősen* (Baranyamegye) *Varga* József tanító rendez hazafias ünnepet, a melyen a község minden lakója részt vesz. A *bródi* magyar-államvasuti alkalmazottak is megünneplik a szabadság napját.

— **(Végzetes lépés.)** *Mariam* József, utazó, ma reggel egy fiakkeren hajtatott végig a *terenciek* utcáján, melynek az egyik szatócsüzet előtt kellett volna megállania. *Mariam* nem győzte megvárni, míg a kocsi megáll, hanem előre kiugrott, de oly szerencsétlenül, hogy — az aszalt amugy is sikos lévén mostanában — elesett s a jobb lábát kitörte. Rögtön beszállították a közkórházba.

— **(A „Villányi Olvasókör“.)** mely a tagok részvétlensége miatt öt évre be volt csukva — mint értesülünk — most újra feltámad halottaiból. A villányi társadalom körében mozgalom indult meg, mely a „Villányi Olvasókör“ újra megalakításán fáradozik. E

célra már nagyobb gyűjtést is indítottak s így remélhető, hogy Villány nemsokára gyarapodni fog ezzel a községekben lényeges egyesülettel.

— **(Apát-szentelés.)** Holnap reggel 7 órakor fogja a megyés püspök házi kápolnájában apáttá felszentelni *Uray* Atala baranya-baáni esperes plébános, most kinevezett monostori címz. apátot,

— **(Felületesség)** Egy hivatalnokkal történt meg a következő mulatságos história: X hivatalnokhoz beállított a napokban egy hordár, levéllel kezében. A hivatalnok, a hogy a boritékon meglátta egyik helybeli hentesüzlet devizét, mindjárt gondolta, hogy mily tartalma levelet rejthet az magában, miért is fel sem bontotta, hanem új boritékba tizen-negy korona melléklettel együtt visszaküldte a hentesnek. Nagy volt azonban meglepetése, midőn egy negyed óra múlva a hordár — az előbbi levéllel ismét bekopogtatott hozzá.

— Már megint itt van!?

— Igen instálom — telelé a hordár — Y ur azt izeni, hogy köszöni szépen a pénzt, habár nem volt valami sietős, azonban kéri a nagyságos urat, sziveskedjék levelét elolvasni.

A hivatalnok fölbontotta a levelet, de majdnem hanyatt vágódott, midőn annak tartalmát elolvasta. A hentes a levélben a hivatalos ügyekre vonatkozólag kért egy pár dologban információt.

— **(Megnyílt állomási vendéglő.)**

Krévec Ágoston vendéglős, ki Pécselt a „Nemzeti Kaszinó“ sör-csarnokát, az „Abbázia“ vendéglőt s a tettyei Scholz-féle nyári sörödét birta bérben, most a villányi vasuti vendéglő bérlője lett. *Kregetz* Ágostonnak pécsi szereplése, mely mindenkor teljesen kielégítette a közönséget — arra a reményre jogosít, hogy a

Pécsről elköltözött vendéglős, nemsokára a villányi utazóközönségnek is kedvence lesz. *Kregetz* Ágoston tegnap nyitotta meg a villányi állomási vendéglőt.

— **(Miniszteri kiküldött a közvágóhidnál.)** A földmívelési miniszter kiküldöttjeként *Jung* Péter, állami főállatorvos, a kőbányai állategészségügyi hivatal főnöke tegnap este Pécsre érkezett s ma délelőtt *Oberhammer* Antal helyettes gazdasági tanácsos, *Miksik* Ákos törvényhatósági bizottsági főállatorvos és *Pajor* Leo törvényhatósági állatorvos kíséretében megsejmelte az új közvágóhidat. A kiküldött a vágóhidat *mindenben a modern igényeknek megfelelőnek* találta s egyes kisebb, valamint lényegtelen hiányok között csak azt kifogásolta, hogy a sertésvágó csarnokban az üstökből ne daruval, hanem *forogató vellel* emeltessenek ki; továbbá, hogy a csarnokból *födött folyosón* vitessék a hús a hűtőcsarnokba s végül a bélmosó helyiségben az üst ne a fal mellett, de *középen* legyen. A kiküldött délután telnegy órakor értekezetet tartott a hentesek ismeretes sérelme ügyében, kik *Göts* Gyula sertéshizlaldai igazgató vezetése alatt jelentek meg. *Göts* Gyula a pécsi nagy zsirexport hanyatlását tart a közvágóhidon való kötelező sertésvágás folytán nagyban emelkedő rezsiköltségek miatt s azt kérte, hogy csak a behozott sertések vágattassanak ott, a pécsiek pedig csak száz kilogrammig, míg a száz kilogrammon felüli hizott sertések otthon legyenek vágathók, de azért e vágatásokért is a vágóhidi díjak szedessenek. Ezzel szemben a megjelent hentesek nagyrésze mereven ragaszkodott a kötelező vágatás teljes eltörléséhez. Végre a *miniszteri kiküldött előterjesztette véleményét*, mely szerint — mivel a közvágóhid a modern igényeknek teljesen megfelel — *nem tartja*

— Igazán lelkem, örvendek magam is. De ki lehet a felesége? kérdé *Vladimir* nejétől.

— Majd meglátjuk. Most hirtelen megfordul és ki-megy a másik szobába, hol meg volt már terítve. Rendben volt minden.

A lovak csengője jelezte a vendégek közeledtét. *Vladimir* és *Mária* az udvar tornáczára sietnek és ott várják be azokat. És a következő percben a régi *Endre* lép be erősen lefátyolozott nejével karján. A kocsis meg valami csomagot cipelt utánuk.

— Isten hozott, Isten hozta önöket, kiáltott egyszerre *Vladimir* és *Mária*.

— Kedves nőm, mutatá be nejét *Endre*, ki most fátyolat feljebb tolvá, a kalauzó háziasszonyt követte. Bent a szalon csillárja kékes lángot lövelt az arcokra. *Vladimir* *Endre* karján az ajtóban, *Mária* pedig nagy kék szeméit kimeresztve, bámult *Endre* nejére, ki mosolygott. *Endre* pedig nevetni kezdett.

— Nézd csak édesem, kiáltott fel *Mária* *Vladimir*-hez közeledve, hátra tekintgetve az ott álló *Endre* nejére, hisz ez *Terézia*.

— Aranyos *Teréziám* — és karjait kitarva, annak nyakába borult.

— Nagy kópé vagy *Endre*, mondhatom, szólt *Vladimir*, *Endre* vállát megveregetve.

— Ugy e? Erre csak nem is gondoltál.

És az esteli ima négy ajakról szállt az égiekhez. *Vacsora* után *Anna* behozta a kis *Palikát*, ki szeméit törölgetve, mintegy megszabadítandó azokat az álom-

— Kedves barátom! kezdé *Endre* Én is bucsuzni jöttem hozzátok. Bocsánatot kérek ezen kifejezésért. Szemeim látják, én pedig tudom, hogy ma már távol a fájdalom országától, *Trszky* *Vladimir* és *Soerberi* *Mária* boldogok. Én örülök, lelkem pedig örömeiben sir, mert téged édes *Vladom* így látlak. Nem messze megyek innen. Talán a sors is így akarja, hogy ne mondjak örökre bucsut nektek és talán ő, az a szeszélyes sors akarja így, hogy szülővárosom, hol rokonaim a régi ismerősök, ne essék innen olyan távolra, hol igazi jóbarátaim, ismerőseim vannak. Első dolgom leendő állás után nézni és addig nem is értesítelek miről sem. Ugy-e, nem veszed zokon?

Vladimir és *Mária* szorosán egymás mellett állva, megilletődve néztek *Endrére*.

— Tehát végre itt, édes szülőházamban, mondhatom először, hogy a magyarok Istene áldjon meg benneteket és *Vladimirt* keblére szorítá, *Máriának* pedig kezet csókolt, aztán még egy Isten hozzád után *Endre* is Nagyváradnak vevé utját.

A szerencse nyomán követte *Endrét*, mert a magával hozott kitüntető bizonyítványai alapján *Zelenéhez* hasonló vállalatnál főkönyvelői állást kapott ezerhatszáz forint évi fizetéssel. Mikor mindennel rendben volt, első kötelességévé tette önmagának *Terézia* hollétéről hirt szerezni, mi sikerült is neki. Főnökének egy jóbarátjánál volt *Terézia*, annak tízéves leánykája mellett mint nevelő. Mekkora dobant *Endre* szive, midőn egyizben tanítványa ott létükkor a főnök kis leányával bujósdit játszva, az irodán keresztül futott, *Terézia* meg utánok. Megismerte.

alaposaknak a zsir-
export hanyatlása miatti ag-
godalmakat. mert az új rendelkezés sem a zsir-
export csökkenését, sem a hentesipar hanyat-
lását nem befolyásolja; sőt ha henteseink a
kezdő nehézségein túl lesznek, maguk is
belátják annak hasznát, mert főképp a
hűtő-csarnok használata versenyképességük-
ket emelni fogja. A kiküldött azt is óhaj-
taná még, hogy a vágóhid a vasúttal sinpár
által összeköttesék, hogy különösen járvány
idején a vasutól egyenesen a vágóhidra len-
nének szállíthatók a behozott sertések. Ezek
után az értekezlet egynegyedhatkor végetért.

— (Halálozás.) Özv. Zsolnay Józsefné
szül. Bogovics Julia 87 éves korában ma meg-
halt. Temetése csütörtökön lesz délután 4
órákor a Hunyady-utca 14. számú házból a
budaikülvárosi temetőbe. Lelkiudveért az en-
gesztelőségét pénteken féltizkor tartják a szé-
kesegyházban.

Művészet, irodalom.

Kedélyes színházi esték.

A »Texasi Kis Leleplező« című politi-
kai csomagolópapír s az »Arizona Kicker« című
feltétlenül vegyes tartalmu éjjeli lap, szerkesz-
tői sápadt irigységgel böngésztek tegnap este
egy kis magyar lap vezércikkét. Piper Samu,
a texasi ujság feje, kit előfizetői becéző néven
»kékfülü tulok«-nak neveznek, csendes me-
lancholiával szólt:

— Ezer revolver és orgyilok! Az egy-
szer csunyán lefőztek bennünket.

Brandy Tom, az Arizona Kicker re-
daktora, ki »Aggbetörő« álnév alatt ismere-
retes az arizonai irodalmi körökben, búsan
telet vissza:

-- Szerencse, hogy öt éves korom óta

nem tudok pirulni, mert ez a riport elpiritáná
arcomat. Agyugolyó nőjőn a gyomromban, ha
ilyen szép cikket az utolsó 10 percben olvas-
tam. Sohse ollóztam mást, mint zsebet, de az
egyszer átollóztam ezt a vezércikket.

Némi örömmel és büszkeséggel jelent-
hetjük olvasóinknak, hogy Brandy ur e di-
cséretből mi is kivethetjük részünket. A cik-
kecske ugyanis magyar ujságban jelent meg,
a marosvásárhelyi »Egyenlőség« című napilap-
ban. A vezércikk »Színházi botrány« cím
alatt kellő alcimokkal és részletességgel tu-
datja olvasóival, hogy felelős szerkesztőjét
tegnapelőtt a színházban megverték, tegnap
meg akarták verni s jogos a félelem, hogy a
legközelebbi premieren újból megverik. Teg-
nap is csak úgy menekülhetett meg, hogy
»látva a veszedelmes helyzetet, a padokon át
keresztül szökve s így utat törve magának,
elmenekült.«

E sötét háttérből azonban mégis néhány
enyhe világító pont tűnik elő: 1. A szerkesztő
urat nem mint kritikust ütötték fejbe, hanem
mint embert. Ez ugyan az ő fejének talán
mindegy, de a kritika tisztaságát nem sérti s
ezt ő csendes megelegedéssel fogadja. 2. A
szerkesztő ur cikkében nem gorombáskodik,
nem önmagát sajnálja, hanem csak az bántja
lelkét, »miért kellett e kellemetlenséggel épen
a kezdet nehézségeivel küzdő színtársulatot
sujtani.« Ime a bajban tűnik ki az igazi ön-
zetlen lélek. Őt sujtják főbe s ő a színtársu-
latot félti a sujtástól.

Szerkesztő ur, mi az Ön pártján va-
gyunk, önzetlensége szívünkhöz szól. Még a
texasi és arizonai színházakban is botrány
lenne ez az eset, pedig ott a tenoristák nem
a magas »cé«-t, hanem a karmester szemét
vágják ki s a kedélyes apákat esténként hat-
szor lepofozzák a színpadról. A nézőtérén béke
uralkodik s a szerkesztők ökleiket tisztelet-

ben tartják. Szerkesztő ur, osztozunk nemes
főlháborodásában és nem fogunk megütközni,
ha becses lapjában legközelebb ily forma szin-
házi referádák jelennek meg.

Premier. Ma volt egy francia bohózat be-
mutatója. Azaz csak lett volna, de fájdalom az első
felvonás kezdetéig sem juthattunk el. Előadás előtt
néhány unatkozó ur revolverrel célba lövöldözött.
A cél rendőrkapitányunk feje volt, melyet sikerült
is rostamódra keresztüllyukasztani. A karzat tapsolt,
de hirtelen bevonult a tűzérőség egy mitraillessel
s a publikumot rövid negyedóra alatt kipszittította.

Ocskay brigádóros. Szép est. óriási siker,
csak egy kis kellemetlen mozzanat. Kritikusunkat
a III. felvonás végén légherőpítették.

Ujdonság. Ma este nem pofoztak fel senkit
színházunkban.

Meph.

○ Kis szökevény. Egy kezdő, fiatal
színész, egy szöke baba lépett fel a Kis
szökevényben. Ez volt első kísérlete. Mint hal-
lottuk, szerződéses célból lépett fel Jámbo-
rllonka. Mint mondják, jómodu szülők gyermeke
s rajong a művészetért. Dobogó szívvel lépett
a színpadra s a »félsz« nagyon meglátszott
rajta. A félelem összeszorította a torkát, úgy,
hogy a hang nem talált magának elég tágas
utat még beszédközben sem. No, de ez a da-
rab elején volt csak. A közönség felbátorította,
tapsolt neki s aztán már hangosabban beszélt,
merészebben énekelt. A »Tud pirulni« refraines
dalt meg is ismételték vele. Lássuk milyen
a hangja. Elég kellemes, de még sok csiszó-
lásra szorul. Sokat kell még énekelnie, hogy
hangja azt a bizonyos hajlékonyságot meg-
kapja, melyet minden énekeső hangjában
megkívánunk. Hangterjedelme nem nagy, de
ha kellőleg fogja használni, hatást érhet el vele.

Megszerette Teréziát, ki nem idegenkedett Endre köze-
ledtől, mert egy még sosem tapasztalt érzéstől áthatva,
szívélyesen társalgott sokszor félórakon keresztül Endrével.
Mi más nőbette ki magát kettőjük között, mint a szere-
lem; hisz Endre még Niancéban, mikor meglátta először
Terézia bogárfekete szeméit, már akkor tudta, hogy sze-
rethetné ezt a leányt. Terézia azonban még álmodni sem
merte volna, hogy ő Endrét valaha látta.

XVI.

Mult az idő és vele tovarepültek az évek. Vladimir
boldog családapa volt. Ott játszadozott a pamlagon
hároméves kis fiával, kit a boldogult nagyapa nevére
kereszteltek. A kis Palika, az az enni való aranyos kék-
szemű, drága mindene a mamájának, néha-néha bele-
kapaszkodott az édes apja bajuszába, azon nagyot rántva,
már az ő erejéhez mérten, csuklani kezdett már ezen a
multságán. Az édes anya meg boldog mosolylyal legel-
gette szeméit apán és kis fián. Aztán ismét magukra
hagyta. Kiment a konyhára. Mi mindent nem gagyogott
a kis Palika az édes apának, hogy csak győzte hallgatni
és Vladimir boldog volt, mit Mária is érzett, tudott, hisz
itt már a zsarnok mama, meg a kedves néni furfangjai-
nak hatalma megszűnt. Azután az a kiállhatatlan Zelen,
az az orvtámadó bestia és az álnok jóbarát? Fátyolt
tehát a multra, sötét, mély fátyolt, mely mindent elta-
karjon, mi lájdmalmat okozott.

Karácsony havában az öreg tél apó fel szokta
huzni nagy fehér hóbundáját, ősz szakállát a zuzmára

lep' el és ilyenkor bizony mérges a tél apó. Vladimirek
is készülődtek a karácsonyi ünnepekre. A mamuska már
megvásárolta a sok cukorbábút, meg a fényes kis csilla-
gokat, édes apa meg szépen lassacskán diszitgette a
karácsonyfát. Köröskörül apró viaszgyertyákat tűzött fel.
Hogy örült annak már előre a kis Palika. És hogy a kis
Jézuska még szebb karácsonyfát hozzon, azért az idén
még jobb lesz. Nem teszi többé, hogy Anna kezére rá-
dobja az égő gyufát, mint tavaly. És eljött a nagy nap,
mikor az egész világ ünnepel. Szegények, gazdagok együtt
örülnek Krisztus születése napján, karácsony előestéjén.

Vladimirekhez távirat érkezett.

Mária alig várja, hogy Vladimir a táviratot felbontsa.
Aztán meglepetve olvassák:

Kedves Vladimir!

Ma este nyolckor várj az állomáson. Jövök nőmmel.

Endre.

Ezután nézték csak a helyi bélyegzőt, melyről látták,
hogy a távirat Nagyváradon lett feladva. Ugy volt. Vladi-
mir szánját kiküldte az állomáshoz és türelmetlenül várta
Endrét és annak eddig teljesen ismeretlen nejét. Mária
meg minden percben ott volt az ablakon. Nem jön-e
már a szán? Hisz a lovak csengője sem hallatszik. Mint
aki eszelős, járkált egyik szobából a másikba Mária, néha
Vladimirt utjában találva, nyaka köré fonta hófehér kar-
jait és egy boldog mosoly ült ki arcára.

— Lásd édes férjem, mégis nem egyedül leszünk.
Jól fog esni ez estét egy jóbarát társaságában együtt
tölteni.

Mozdulatain meglátszik, hogy most került ki az iskolából. Néha nem találja bele magát a helyzetekbe, bár szerepét nagyon jól tudta. Gondos készülését az is elárulja, hogy mimikájával is játszik. Igen eleven s temperamentumos s ez csak előnyére válik. Sikkesen s könnyedén táncol. Sok jó tulajdonsága van Jámbor Ilonkának, de művészi egyénisége még kiforratlan. Nagy gyakorlatra van még szüksége, hogy a benne levő kvalitások, melyek predesztinálják a színpadra, kipattanjanak, kifejlődjenek. Most a mi színpadunkra nem alkalmas. Olyan szubrettek játszottak eddig a mi színpadunkon, a kiknek művészi egyénisége már kiforrott, a kik a publikumot mintegy elkényeztették, ezek után ő még halvány csillag. Néhány év szorgalmas munkája után, amikor a színpadon már teljesen otthon lesz, akkor jöjjön el hozzánk s ha a benne rejlő, most észlelt s felsorolt jó tulajdonságok jó irányban tökélesbültek, akkor a közönség elismerése sokkal trappánsabb, sokkal zajosabb lesz, mint tegnap s akkor szívesen fogjuk látni mint a Pécsi Nemzeti színház művésznőjét. A tegnap elért siker ambicionálja a művésznőt a kitarító munkásságra, melynek meglesz a kívánt sikere. Még egy ujsága volt a tegnapi előadásnak. *Szirmay Olga* helyett, ki betegen fekszik, *Kende Paula* játszott. Persze énekszámait s a táncbetéteket kihagyta. *Nádassy József*, *Delli Lajos* s a többi szereplők jó kedvvel játszottak. Szecessziós hölgy tegnap este már csak kettő volt. Fogynak. Nem lehet róla tenni, a betegség dühöng a színháznál. Közönség, az bizony megint kevés volt tegnap este a színházban, de a kezdő művésznő törekvéseit méltányolta. (C.)

○ **Az erkölcsstelen főváros.** Rendkívül érdekes okmányt kapott a napokban a pécsi színház, a szegedi színügyi bizottság köriratát, a melyet az a vidéki színészet állami segélyezésére elírányzott összeg megduplázására irányuló mozgalom felkeltésére bocsátott ki. Megküldötték ezt az összes vidéki színügyi bizottságokhoz s benne igen helyesen van leírva a vidéki színészet mostani sok baja s főként az a hazafias, nemzeti puritán program, a melynek a *»főváros útján beözönlő erkölcsstelen jellegű, veszedelmes és nemzeti irányzat ellenében»* való betöltése éppen a színügyi bizottságnak kötelessége. Szó szerint így hangzik a köriratnak erre vonatkozó szakasza:

»A magyar drámairodalom pang, a színész nemzedék pedig degenerálódott s ezeken a bajokon csak olyan megoldás segít, mely állandósítja a magyar színpadnak és magyar népszínmű-irodalomnak azt az egymásra való természetes kölcsönhatását, a mely e csenevészdedett színművészetünket újra fejlődésképpessé teszi, drámairodalmunkat pedig képessé teszi arra a védelmi harcra, a melyet kifejtene kell, hogy a művelt nemzeti egyéniséget teljesen el ne veszítse és nemzeti magyar kulturánkat megmentse a főváros útján beözönlő erkölcsstelen jellegű, veszedelmes és nemzeti irányzat ellenében.«

Közgazdaság.

□ **Tenyészbikák kerestetnek.** Pécs szab. kir. város gazdasági hivatala közhírré teszi, hogy a város tenyészbika apaállománya kiegészítéséhez 4 drb. tenyészbikára (magyar és simenthali fajú) van szüksége; ehhez képest felkéretnek a közelben lakó ezen apaállatok birtokosai, hogy eladási szándékából

ajánlataikat — a tenyészbikák faj, szín és árának megjelölésével — 14 nap alatt Pécs szab. kir. város Tanácsának haladék nélkül nyujtsák be. A tenyész-apaállat 8 napi próba után lesz kifizetve.

□ **A vetések állása.** Február havában tartósan hideg időjárás uralkodott. Havazott többször, sőt néhol tulságosan is. A napos déli oldalakon és a sík földeken azonban a hó nem igen tartotta magát s emiatt a száraz fagyok az őszi szieket sok helyen megviselték. A vetések színe vörösbarna és fakó lett, sőt néhol úgy az őszi buza és rozs, valamint a repce kifagyásáról is panaszkodnak. Azokon a részeken, ahol a vetéseket az utóbbi időkig hó fődte, mely csak most, az esőzések beálltával kezd olvadozni, elég jól vagy legalább is meglehetősen teleltek. Kedvező volt azonban a kemény téli hideg annyiban, amennyiben a karos rovarokra és egerekre pusztító hatással volt; úgy, hogy a nagy hidegtől a rovarok és férgek nagyobbára mindenütt elpusztultak. A gyümölcsfákban és szőlőkben több helyütt szintén kárt konstataltak a gazdák, a mennyiben a termő rügyek részben elfagytak. A hosszantartó hideg időjárásban a jármos és apró jószág a lefolyt hóban is folyton istálóra szorult s emiatt a takarmánykészletek erősen megfogytak. Néhol már panaszkodnak is úgy a széna, valamint a szalma hiánya miatt. Ennek következtében a szálás takarmány jóformán országsszerte megdrágult. A gazdasági munkálatok többnyire szünetelnek. Csupán erdőben és nádasokban dolgozhattak a munkások február havában is.

Folyószám 156. Idénybérlet 155. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, csütörtökön, március 7-én:

Viceadmirális.

Millöcker nagy operettje 3 felvonásban.

Személyek:

Don Mirabelanta gróf	Németh János
Szerafina	Szekula Sárika
Sybillina	Özv. Tiszayné
Gilda	Csurgay Adél
Don Miquel	Füredy Gusztáv
Villeneuve Henri	Kozma Pista
Egy hajóskapitány özvegye	Nagy Vilma
Deodado	Delli Lajos
Narcisso	Nagy Dezső
Punto	Nádassy József
Brigebonte	Vágó Béla
Don Carambole	Mezey Andor

Holnap, pénteken, március 8-án:

Ocskay brigadéros.

Szombat: Ocskay brigadéros.

Vasárnap: d. u. Kismama. este Hortobágyi virtus.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. március 6. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 761.4 mm. (súly.)

Hőmérsék = 9.4 °C.

» maxima: 5.1 °C. } tegnap.

» minima: 3.4 °C. }

Párányomás: 4.5 mm.

Relativ nedvesség: 51. %.

Felhőzet: 2° Cum. NW.

Szélirány s erő: NW. 2. Harmatp. — 5.4 °C

Csapadék 24 órai: 7.1 mm. ☉

Hűvös, élénk szél, borulás s csapadékra hajlamos idő (műszerek jeltése).

Dr. Czirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 6-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Percel Dezső* elnökölt. *Zichy Aladár* gróf interpellációt jelentett be a munkanélküliek ügyében.

A honvédelmi költségvetésnél *Tóth János* az élelmi szükségletek beszerzésénél megtakarítást óhajta. A lökészetek beszerzését magyar gyárakból óhajta. Kérde, miért nem alkalmazák a ruganyos cipőtalpakat a honvédségnél?

Gromon Dezső szerint az ipartermékeket a külföldről csak akkor szerzik be, ha nálunk nem lehet. A ruganyos cipőtalpakat nem lehet beszerezni nálunk, mert előírás szerint a közös hadseregnél és a honvédségnél egyformának kell lenni.

Thaly Kálmán a magyar ipartermékek feltétlen használatát kívánja.

Ugron Gábor szerint a két hadinemenl csupán a kardbojt egyforma.

Thaly Kálmán a csendőrség tételénél elismeréssel szól a csendőrségről s a létszámfel-emelést és a szabályzat megváltoztatását kívánja.

Gromon Dezső a létszám emelését szintén szükségesnek tartja.

A honvéhadbírósnál *Ugron Gábor* a becsületbírósnak ellen szól. Ez megsértése az alkotmánynak. Határozati javaslatot nyujt be, hogy a hadijog a polgári személyekre ne terjedjen ki.

Szell Kálmán miniszterelnök igéri, hogy az idevágó rendeletet megváltoztatja.

A nyugdíjnál *Tóth János* nagyobb körültekintést kívánt.

Ezzel a honvédelmi költségvetést letárgyalták s éltették *Gromon Dezső* államtitkár.

Szünet után a pénzügyminiszterium költségvetését kezdték tárgyalni.

TÁVIRATOK.

— **Csernatony a ravatalon.**

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Csernatony Lajos* képviselő holttestét *Pertik Ottó* tanár ma délelőtt 10 órakor felboncolta. A szomorú aktusnál végig jelen volt *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszter, miként *Csernatony* kívánta. *Pertik* tanár konstatalta, hogy az elhunyt agyveleje bámulatosan szép és nagy volt. Boncolás után az Ujságírók Egyesülete nagytermében felravatalozták a halottat. Délig egymásután szebbnél-szebb koszoruk érkeztek; köztük *Jókai Mór*tól, *Tisza Kálmán*tól és gróf *Tisza István*tól.

— **Káldy Gyula meghalt.**

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Káldy Gyula*, a budapesti magyar királyi Operaház volt igazgatója, ma Budapesten meghalt. Az elhunyt három év óta krónikus szivbajban szenvedett. Baja nem látszott súlyosnak. Még tegnap a szabadban sétált s ma hirtelen meghalt szélhűtésben. Kívánságához képest fel loják boncolni.

Káldy Gyula, zeneköltő és író, született Budapesten 1838-ban. — A pesti zenedében nyert előzetes kiképzetés után a bécsi konzervatóriumban hat évig tanult. Majd minden hangszeren kiképezte magát, a mi későbbi karnagy s kompozitori pályáján nagy előnyére vált. Emellett tanulmányozta az éneket, hang-

szerelést s a különböző művelt nemzetek nyelvét Bécsben *La Grua*, a nagyhirű énekművész nő mellett, ismétlő, kísérő és szereplői szerepet vitt. Az *Akademie der Tonkunst* pályázatán díjat nyert négyesszólamu karénekekkel s az udvari kápolnánál is mint széphangu énekes, három évig szerepelt. 1858-ban a kolozsvári Opera karnagya lett. 1860-ban a Bukarestben működő magyar operának volt igazgatója. Onnan az aradi színház művezetője és karnagya lett. A hetvenes években Budapestre ment lakni s a nemzeti színház színi tanodájában énektanár lett. *Richter János* távoztával a budapesti zenekedvelők egyesülete őt választotta meg karnagyanak. Mint ilyen *Koburg* herceg nejét, a belga király leányát, ő tanította énekelni. 1881-ben a nemzeti színház rendezője lett s 1884-ben az opera főrendezője s mint ilyen rendezte a *Hugonották*, *Carmen* és *Borgia Lucretia* operák előadásait. 1889-ben a magyar zeneegyesület elnöke és a magyar zeneiskola igazgatója lett. Irt operettet, számos népszínműhöz zenét s összegyűjtötte a kurucnótákat. 1895-ben az operaház igazgatója lett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult edes atyánk

Dr. Hölbling Miksa

elhalálózása folytán okozott mély fájdalomunkat — a gyászisteniszteleten — vagy temetésen való megjelenésük, továbbá akik személyesen vagy írásban kifejezett részvételük által enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton leghálásabb köszönetünk kifejezését.

A gyászoló család.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult felejtetetlen drága nőm

Illich Lajosné,

szül. Hochmann Anna

elhunyta alkalmával, részvét nyilvánítás, koszorúk küldése és a temetésen való megjelenés által mértetlen fájdalomunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is mély köszönetünket.

Pécs, 1901. márc. 6.

Illich Lajos

m. kir. posta- és távirda segéd tiszt és a gyászoló család.

Hirdetések.

A **'Pécsi Jótékony Nőegylet'** a vezetése alatt álló gyermekkert (ovoda) céljaira a belvárosban alkalmas iskola-helyiséget keres. Tanuló termül szolgáló legalább két nagyobb szoba, esetleg mellék helyiségek, tágas udvar vagy kert feltétlenül megkívántatnak. Ajánlatok **Sávell Kálmánné** e. elnökönél nyújtandók be.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó, ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** úr, Pécs város elsőrendű bortermelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

† pécsi hegyi borainak †

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palackozva, kívánatra hordokban is — **hamisítatlan minőségért kezelve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van cserencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1893. évbéli fehér asztali bor literje 52 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,
 palackja (0.7 l.) 70 kr.

Árak palackokkal együtt értendők. Palackok 7 kr. értékben visszavételnek.

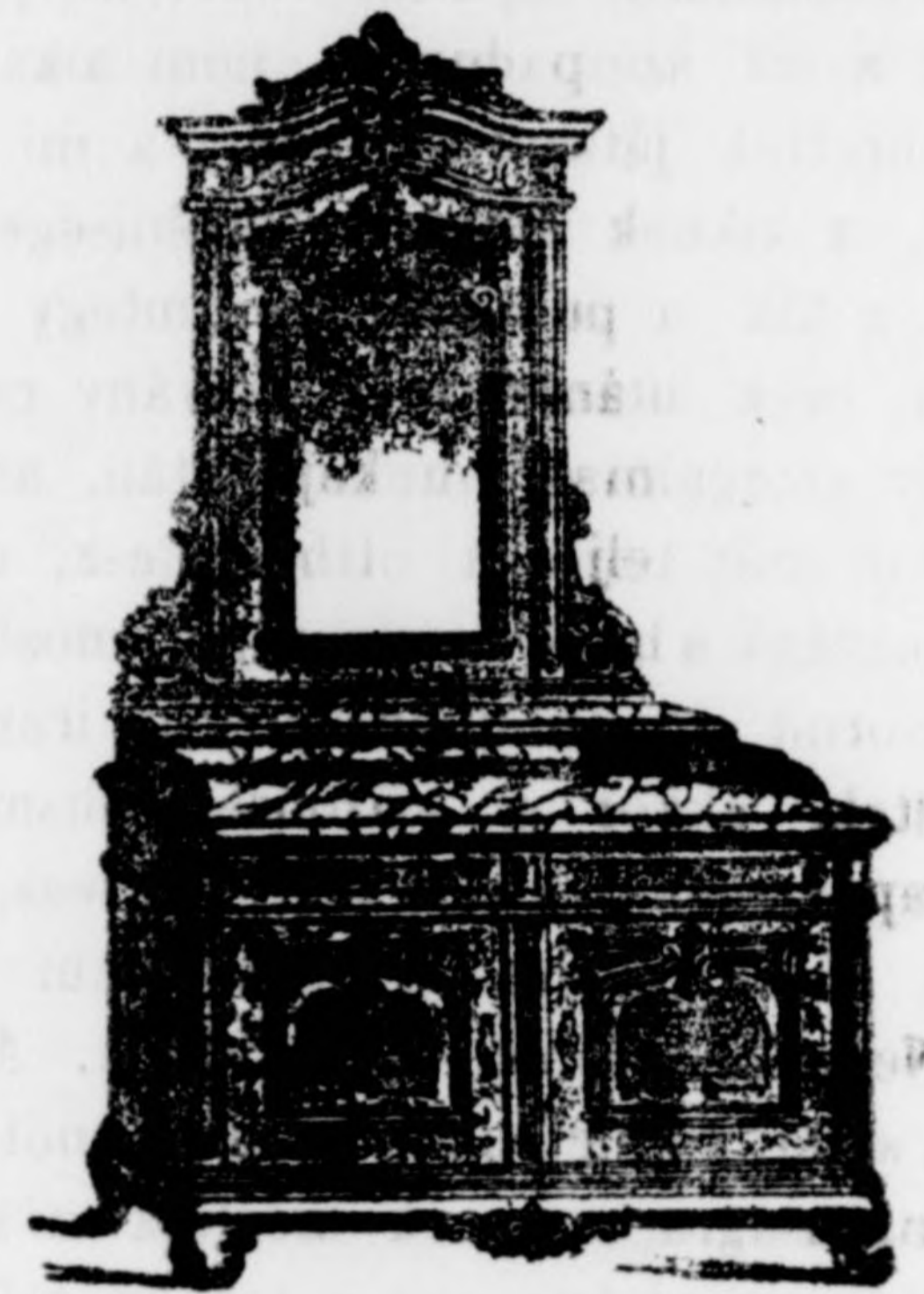
Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőség.

Lisztes láda (2 m. hosszú)
 több állvány,
 nagy kerti asztal,
 üzleti üvegszekrény
olcsón eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
 és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.